

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318204056
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Štíftová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1318204056.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Štíftovej a sudcov JUDr. Romana Majerského a Mgr. Daniely Drnákovej, v spore žalobcov: 1/ TV Senec s.r.o., Šamorínska 4, Senec, IČO: 50 484 443, X/ Y. T., D.. XX.X.XXXX, Š. X, Z., proti žalovanému: MOJE MESTO, Kollárova 2135/5, Senec, IČO: 42 265 223, zastúpenému: Advokátska kancelária Filo & Partners s.r.o., Štúrova 11, Bratislava, IČO: 47 237 031, o ochranu osobnosti a dobrej povesti právnickej osoby, na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 11C/54/2018-249, zo dňa 8.11.2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti zamietajúcej žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali ochrany osobnosti žalobcu 2/ a ochrany dobrej povesti žalobcu 1/, zverejnením nepravdivých tvrdení v periodiku „Občasník o aktuálnom živote v meste Senec“, vydavateľom ktorého je žalovaný, V. ročník, 1, vydanie, jún 2018 v článku s názvom „Predvolebná kampaň s nádychom eštebáckych praktík a vo výroku o trovách konania, z r u š u j e a v e c v r a c i a v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. V zostávajúcej zamietajúcej časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v plnej výške. V odôvodnení uviedol, že žalobou, ktorá bola súdu doručená 18.6.2018, sa žalobcovia domáhali, aby súd uložil žalovanému povinnosť okamžitému upusteniu od protiprávneho konania, spočívajúceho v zásahoch do osobnostných práv žalobcu 2/ ako aj v zásahoch do dobrého mena a dobrej povesti žalobcu 1/, k okamžitému upusteniu od akéhokoľvek šírenia nepravdivých, osočujúcich, nepravdivo kritizujúcich a iných tvrdení difamačného charakteru, smerujúcich voči žalobcom; žiadali zverejnenie ospravedlnenia, ktoré požadovali zverejniť na webovej a facebookovej stránke žalovaného po dobu minimálne 6 mesiacov a zaplatenie primeraného zadosťučinenia v sume 2.000 eur pre žalobcu 2/ a v sume 6.000 eur pre žalobcu 1/, na tom skutkovom základe žalobca 2/ bol 9.2.2017 na mestskom zastupiteľstve mesta Senec od skupiny poslancov žalovaného, Občianskeho združenia Moje mesto, konkrétne pani O. C. a M. H. obvinený, že si vybavil kúpu pozemku od Bratislavského samosprávneho kraja, cez vicežupanku B. D.. Na mestskom zastupiteľstve mesta Senec 4.4.2018 bol žalovaný 1/ obvinený tými istými osobami, že dostal dotácie vo výške 30.000 eur za rok 2018. Priebeh mestského zastupiteľstva mesta Senec pravidelne natáča externá firma, ktorá robí live audio a zvukový záznam zo zastupiteľstiev. Dňa 4.4.2018 kameraman tejto spoločnosti havaroval a z tohto dôvodu neprišiel natáčať na mestské zastupiteľstvo. V nadväznosti na túto skutočnosť sa v komentároch na facebookovej stránke žalovaného objavili správy, že žalovaný 1/ je zodpovedný za neodvysielanie záznamu z tohto mestského zastupiteľstva. V komentároch na facebooku

žalovaného sa tiež objavili nepravdivé tvrdenia, že žalovaný 1/ nebol zapísaný na Rade pre vysielanie a retransmisiu ako internetová TV. Dňa 30.4.2018, bola žalovanému (ako aj všetkým jeho členom jednotlivo) zasielaná predžalobná výzva, ktorou žalobcovia žiadali okamžité upustenie od protiprávneho konania, spočívajúceho v zásahoch do osobnostných práv, ako aj v zásahoch do dobrého mena a dobrej povesti žalobcu 1/. Žalobca 2/ tvrdí, že pozemok nekúpil. TV Senec, s.r.o. taktiež nedostala nikdy žiadnu dotáciu. Žalobca 1/ fakturoval za december 2017 sumu 5.222 eur, za január 2018 sumu 5.103 eur, za február sumu 4.018 eur a za marec sumu 9.131,20 eura, spolu sa za rok 2018 do apríla jednalo o sumu 9.121 eur a nie 30.000 eur. Žalobca 1/ chodí na každé mestské zastupiteľstvo mesta Senec a to už viac ako rok a prináša reportáže

o aktualitách, s dôrazom na rovnaký priestor pre každého dotknutého v danej veci, ako internetová TV bola založená v septembri roku 2016 a jej činnosť bola zapísaná aj na Rade pre vysielanie a retransmisiu, o čom Rada pre vysielanie a retransmisiu informuje aj

v zoznamoch na svojej web stránke. Na internetovej stránke žalovaného sa objavil článok s názvom „N. Z. S. V. na H. H. A....“, v ktorom okrem iného boli aj nasledovné vyjadrenia: „Pred župnými voľbami v roku 2017 začala byť aktívna v oblasti politického

a spoločenského života v meste súkromná firma TV Senec s.r.o. Na stránkach Rady pre vysielanie a transmisiu túto firmu v ZOZNAME DRŽITEĽOV LICENCIÍ NA TELEVÍZNE VYSIELANIE nenájdete, je zapísaná len v Zozname audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie. Svoje spravodajské videá zdieľa prostredníctvom video portálu YouTube,

na sociálnej sieti Facebook a svojej vlastnej stránke. Na televíznych prijímačoch si túto “televíziu” nenaladíte. Kto je kto? Majiteľmi firmy sú Y. T. a A. Z.. A. Z. je členom výkonného výboru futbalového klubu o.z. MŠK Senec a syn predsedu klubu MŠK Senec Ľ. Z.. Y. T. aj Ľ.X. Z. kandidovali v roku 2014 na poslancov v meste Senec, obaja však neúspešne. Ľ. Z. sa v roku 2017 stal

po odstúpení A.. F. na návrh primátora mesta G. G. členom Komisie športu. TV Senec s.r.o. získala na jeseň 2017, v čase župných volieb, od mesta prostriedky určené

na Okružle stoly presunom v celkovej výške 20.000 eur, len tak bez odsúhlasenia zastupiteľstvom. Súkromná firma prišla k lukratívnej zákazke bez zmluvy a obstarávania. Vtedajšia viceprimátorka BSK - B. D. vylobovala pre túto firmu zákazku aj

na kraji, išlo o zabezpečenie vysielacieho času od 1.9. - 31.12.2017. Nikoho nezaujímalo, že ide len o YouTube kanál, podstatné bolo, že dostali ďalších 5.000 eur. Odmenou za vykonanú prácu bola pre pani B.. D. predvolebná prezentácia prostredníctvom spravodajstva tejto firmy za peniaze nás všetkých. Navzdory snahe TV Senec s.r.o. a ich náklonnosti ku B.. D. sa jej nepodarilo uspieť vo voľbách a za poslankyňu BSK bola zvolená nominantka OZ Moje Mesto O. C..“ Žalobca 2/ je senecký starousadlík, ktorý má v meste Senec náležitú dôstojnosť, vážnosť a česť, pretože dlhoročne v rámci lokality mesta Senec pôsobí v oblasti verejného života, bez politického angažovania sa, ako aj v podnikateľskom prostredí, kde v rámci lokality mesta Senec spájajú jeho aktivity, a teda aj on s náležitou vážnosťou a uznaním, a to nielen preto, že Senec, ako okresné mesto je malá komunita, kde sa všetci ľudia vzájomne dobre poznajú, ale aj preto, že stoja za jeho prácou výsledky. Nepravdivé a klamlivé vyjadrenia sú teda jednoznačne spôsobilé znevážiť dobré meno, ako aj jeho občiansku česť, dôstojnosť a v neposlednom rade, dobré meno spoločnosti TV Senec s.r.o., ktorej je konateľom a spoločníkom a ktorá na rozdiel od verejne prezentovaných vyjadrení zo strany žalovaného, ktoré sú nepravdivé, prezentuje oboch žalobcov v úplne inom svetle. Takéto nezákonné a závadné konanie spôsobuje u ľudí s ktorými sa žalobcovia dennodenne v rámci mesta Senec stretávajú pochybnosti, následkom ktorých vzniká reálna ujma, či už v podobe ujmy na strane spoločenského postavenia, vážnosti, občianskej cti žalobcu 2/, ale aj vo forme ušlého zisku na strane žalobcu 1/.

2. Podaním, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené 9.8.2018 žalobcovia zmenili žalobu a uviedli, že žalovaný naďalej pokračuje v útokoch na dobré meno, respektíve osobnosť žalobcu a to tým, že v periodiku s názvom Občasník o aktuálnom živote v meste Senec, vydavateľom ktorého je žalovaný, v júni 2018 s nákladom 7500 ks, na strane 3 vydali článok s názvom „Predvolebná kampaň s nádychom eštetických praktík“, v ktorom sa uvádza, že „TV Senec s.r.o. má zohrať dôležitú úlohu v nadchádzajúcich komunálnych voľbách. To je pravý dôvod prečo vznikla. Má zabezpečiť kontinuitu vládnutia ľudí okolo súčasného primátora a zároveň zlikvidovať opozíciu. V predvolebnej kampani sa zrejme nebudú štiť ničoho. Jasným dôkazom je nedávna návšteva pána Y. T. a jeho kolegu u príbuzných jednej z poslankyň za OZ Moje Mesto na východe Slovenska bez jej vedomia a súhlasu. Protizákonným spôsobom získali osobné údaje o príbuzných poslankyne. Neváhali precestovať tisíce kilometrov a pod zámienkou natáčania reportáže obťažovať jej rodinu. Súhlasíte aby na toto išli vaše dane?“ Podľa žalobcov sú tieto tvrdenia žalovaného, uvádzané v citovanom článku, nepravdivé a snažiac sa

úmyselne poškodiť žalobcov, ktorí nie sú žiadnym spôsobom politicky angažovaní a ich konanie aj v prípade spomínanom v článku, bolo len skutočnou snahou o natočenie nezaujatej reportáže. Žiadali, aby súd zaviazal žalovaného k okamžitému upusteniu od protiprávneho konania, spočívajúceho v zásahoch do osobnostných práv žalobcu 2/, ako aj v zásahoch do dobrého mena a dobrej povesti žalobcu 1/, a teda k okamžitému upusteniu od akéhokoľvek šírenia nepravdivých, osočujúcich, nepravdivo kritizujúcich a iných tvrdení difamačného charakteru, smerujúcich voči týmto osobám; zverejnenie ospravedlnenia v znení: „Týmto sa ospravedľujeme pánovi Y. T. a celému tímu TV Senec s.r.o. za šírenie nepravdivých, osočujúcich, nepravdivo a nad mieru kritizujúcich a iných tvrdení difamačného charakteru, smerujúcich voči týmto osobám, ktoré sme šírili a zaväzujeme sa, že s týmto konaním nebudeme pokračovať.“ a to na webovej ako aj facebookovej stránke minimálne po dobu 6 mesiacov; zverejnenie ospravedlnenia v najbližšom vydaní Občasnika o aktuálnom živote v meste Senec, v znení: „Týmto sa ospravedľujeme pánovi Y. T. a celému tímu TV Senec s.r.o. za šírenie nepravdivých, osočujúcich, nepravdivo a nad mieru kritizujúcich

a iných tvrdení difamačného charakteru, smerujúcich voči týmto osobám, ktoré sme zverejnili v predchádzajúcom vydaní tohto Občasnika o aktuálnom živote v meste Senec a zaväzujeme sa, že s takýmto konaním už nebudeme ďalej pokračovať.“ Trvali na náhrade primeraného zadosťučinenia za spôsobenie imateriálnej ujmy znevážením dobrého mena žalobcu 2/ ako aj jeho občianskej cti a dôstojnosti a to v sume 2.000 eur a náhrade primeraného zadosťučinenia za spôsobenie imateriálnej ujmy, zásahom do dobrého mena a dobrej povesti žalobcu 1/ a to v sume 6.000 eur.

3. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C. s. p.), súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia v žalobe označili viaceré podľa ich názoru neoprávnené zásahy. Ako prvé nepravdivé a osočujúce tvrdenie označili, že na mestskom zastupiteľstve mesta Senec od skupiny poslancov žalovaného, konkrétne pani O. C. a M. H. bol žalobca 2/ obvinený, že si vybavil kúpu pozemku od BSK cez vice županku B. D.. Po vykonanom dokazovaní, oboznámením sa s obsahom predmetného rokovania zastupiteľstva, zo zvukového záznamu z rokovania, mal súd prvej inštancie za preukázané, že na rokovaní nezazneli nepravdivé tvrdenia, boli kladené legitímne otázky. Ako uviedol žalovaný na rokovaní mestského zastupiteľstva mesta Senec toho dňa bola riešená zmluva medzi Bratislavským samosprávnym krajom a firmou TORONA, s.r.o. a prebiehala diskusia o predmetnom predaji. Bola to legitímna diskusia, otázky smerovali na verejne dostupné informácie a status osoby pána H., ktorý prišiel na rokovanie. Žiadna informácia nebola difamujúca, ani nepravdivá. Navyše nebolo preukázané, že by to bol práve žalovaný, občianske združenie, kto na rokovaní niekoho oslovil. O. C. V. M. H. vystupovali ako poslankyne mestského zastupiteľstva, nie ako štatutárne zástupkyne žalovaného, preto je legitímna námietka žalovaného o nedostatku pasívnej legitímácie. To, že sú obe členkami občianskeho združenia, žalovaného, nie je dôvodom vedúcim ku záveru, že žalovaný je zodpovedný za ich výroky, a to aj v prípade, že by boli nepravdivé.

4. Druhé nepravdivé a osočujúce tvrdenie podľa žalobcov bolo tvrdenie O. C. a M. H. opäť na mestskom zastupiteľstve 4.4.2018, že žalovaný 2/ dostal dotácie vo výške 30.000 eur. Aj v tomto prípade išlo o vyjadrenie poslankýň mestského zastupiteľstva, nie o vyjadrenie žalovaného, ako občianskeho združenia. Čo sa týka pravdivosti tohto tvrdenia, napriek tomu, že sa nejednalo o dotácie, ale o prijaté plnenia, v spore bolo preukázané, vyjadrením mesta Senec zo dňa 2.5.2019 (č. I. 174), aj z publikovaných faktúr, ktoré mesto Senec zverejnilo, že žalobca 2/ vystavil pre mesto Senec faktúry v období od 10. januára 2018 do 16. marca 2018 v celkovej výške 29.343 eur. Žalovaný poukazoval v tejto súvislosti aj na závery hlavného kontrolóra mesta Senec, ktorý uvádza, že medzi mestom Senec a žalobcom 2/ nebola uzatvorená zmluva. Podľa názoru súdu prvej inštancie toto aj keď nepresné tvrdenie, ale nie nepravdivé, nemohlo zasiahnuť do práv žalobcu 2/. Navyše sa jedná o financie z verejných zdrojov, z rozpočtu mesta Senec. Odhliadnuc od nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného vo vzťahu k týmto tvrdeniam, ktoré odzneli na rokovaní zastupiteľstva z úst poslankýň a nie od žalovaného, ako občianskeho združenia, považoval za potrebné skonštatovať, že toto tvrdenie nebolo spôsobilé zasiahnuť do zákonom chránených práv žalobcu 2/.

5. Ďalším nepravdivým a osočujúcim tvrdením malo byť tvrdenie na facebookovej stránke žalovaného o tom, že žalovaný 2/ je zodpovedný za neodvysielanie záznamu zo zasadnutia mestského zastupiteľstva dňa 4.4.2018. Ako dôkaz žalobcovia predložili listinný dôkaz na č. I. 40. Z jeho obsahu súd prvej inštancie nezistil žiadnu nepravdivú informáciu, ani jeho celkový obsah nevyznieva difamujúco. V správe bolo uvedené pravdivé tvrdenie, že zasadnutie zastupiteľstva je zatiaľ

bez priameho prenosu, aj to, že majiteľ firmy, ktorá prenos zabezpečovala informoval žalovaného, že prenos bol objednaný na štvrtok. A na informácii, že to zabezpečí Senec TV, nie je nič difamujúce. Tieto tvrdenia uvedené na facebookovej stránke žalovaného neboli spôsobilé zasiahnuť do práv žalobcov.

6. Štvrtým nepravdivým tvrdením mali byť komentáre na facebookovej stránke žalovaného, že žalobca 2/ bol zapísaný na Rade pre vysielanie a retransmisiiu ako internetová TV. Toto vyjadrenie pochádza z mailovej komunikácie zo dňa 29. mája 2018, od poslankyne O. C.. Bolo preukázané, stanoviskom Rady pre vysielanie a retransmisiiu (č. l. 140), že pre žalobcu 1/ nie je vydaná licenciu, ani povolenie na prevádzku služieb, žalobca začal vykonávať svoju podnikateľskú činnosť na základe oznámenia, podľa § 63a zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov. Ustanovenie § 2 tohto zákona rozlišuje medzi subjektmi, ktoré licenciu na základe zákona majú a ktoré ju nemajú. Medzi subjekty, ktoré licenciu nemajú spadá aj žalobca 1/. Preto súd prvej inštancie považoval vyjadrenie O. C., uverejnené na facebookovej stránke žalovaného za pravdivé a nespôsobilé zasiahnuť do práv žalobcov.

7. Žalobcovia v žalobe označili aj vyjadrenie uverejnené na internetovej stránke žalovaného, článok s názvom „N. Z. S.N. V. na H. H. A....“, v ktorom okrem iného boli aj nasledovné vyjadrenia: „Pred župnými voľbami v roku 2017 začala byť aktívna v oblasti politického a spoločenského života v meste súkromná firma TV Senec s.r.o.

Na stránkach Rady pre vysielanie a transmisiiu túto firmu v ZOZNAME DRŽITEĽOV LICENCIÍ NA TELEVÍZNE VYSIELANIE nenájdete, je zapísaná len v Zozname audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie. Svoje spravodajské videá zdieľa prostredníctvom videoportálu YouTube, na sociálnej sieti Facebook a svojej vlastnej stránke. Na televíznych prijímačoch si túto “televíziu” nenaladíte. Kto je kto? Majiteľmi firmy sú Y. T. V. A. Z.. A. Z. je členom výkonného výboru futbalového klubu o.z. MŠK Senec a syn predsedu klubu MŠK Senec L. Z.. Y. T. V. L. Z. kandidovali v roku 2014 na poslancov v meste Senec, obaja však neúspešne. L. Z. sa v roku 2017 stal po odstúpení A.. F. na návrh primátora mesta G. G. členom Komisie športu. TV Senec s.r.o. získala na jeseň 2017, v čase župných volieb, od mesta prostriedky určené na Okružle stoly presunom v celkovej výške 20.000 eur, len tak bez odsúhlasenia zastupiteľstvom. Súkromná firma prišla k lukratívnej zákazke bez zmluvy a obstarávania. Vtedajšia viceprimátorka BSK - B. D. vylobovala pre túto firmu zákazku aj na kraji, išlo o zabezpečenie vysielacieho času od 1.9. - 31.12.2017. Nikoho nezaujímalo, že ide len o YouTube kanál, podstatné bolo, že dostali ďalších 5.000 eur. Odmenou za vykonanú prácu bola pre pani B.. D. predvolebná prezentácia prostredníctvom spravodajstva tejto firmy za peniaze nás všetkých. Navzdory snahe TV Senec s.r.o. a ich náklonnosti ku B.. D. sa jej nepodarilo uspieť vo voľbách a

za poslankyňu BSK bola zvolená nominantka OZ Moje Mesto O. C..“ Žalobcovia v žalobe neoznačili, ktoré konkrétne skutkové tvrdenia z tohto článku považujú za nepravdivé, alebo difamačné. Preto súd prvej inštancie skúmal obsah celého článku a to v kontexte ku obom žalobcom. V článku boli uverejnené pravdivé tvrdenia, týkajúce sa držiteľov licencie, aj týkajúce sa majiteľov firmy. Obsahu celého článku bol koncipovaný kriticky vo vzťahu ku vedeniu mesta Senec, poslankyne D., nie žalobcov, súd dospel ku záveru, že článok neobsahoval nepravdivé tvrdenia a preto jeho obsah nie je spôsobilý zasiahnuť do práv žalobcov.

8. V podaní zo dňa 26.7.2018, ktorým žalobcovia zmenili žalobu ešte pred tým, ako bola doručená žalovanému, za ďalší difamačný zásah označili článok v Občasníku o aktuálnom živote v meste Senec, vydavateľom ktorého je žalovaný, a to v júni 2018, kde na strane 3 bol uverejnený článok s názvom „A. G. Z. D.Á. I. A.“, v ktorom sa uvádza, že „TV Senec s.r.o. má zohrať dôležitú úlohu v nadchádzajúcich komunálnych voľbách. To je pravý dôvod prečo vznikla. Má zabezpečiť kontinuitu vládnutia ľudí okolo súčasného primátora a zároveň zlikvidovať opozíciu. V predvolebnej kampani sa zrejme nebudú štítiť ničoho. Jasným dôkazom je nedávna návšteva pána Y. T. a jeho kolegu u príbuzných jednej z poslankyň za OZ Moje Mesto na východe Slovenska bez jej vedomia a súhlasu. Protizákonným spôsobom získali osobné údaje o príbuzných poslankyne. Neváhali precestovať tisíce kilometrov a pod zámienkou natáčania reportáže obťažovať jej rodinu. Súhlasíte aby na toto išli vaše dane?“ Podľa žalobcov sú tieto tvrdenia žalovaného nepravdivé a snažiac sa úmyselne poškodiť žalobcov, ktorí nie sú žiadnym spôsobom politicky angažovaní a ich konanie bolo snahou o natočenie nezaujatej reportáže. Vykonaným dokazovaním v spore bolo preukázané, že bola natočená iba jedna reportáž, hoci žalobca tvrdil, že sa chceli dozvedieť niečo o úspešných ľuďoch, ktorý sa nenarodili v Senci a preto iný úmysel, ako objektívne informovať o kandidátke, nemožno vylúčiť. Navyše neoslovili priamo ju, ale iba jej rodinných príslušníkov, ktorí navyše nemajú žiadne väzby na mesto Senec. Žalobca 1/ začal svoju činnosť podľa oznámenia

radu v roku 2017, pred komunálnymi voľbami a súd prvej inštancie sa stotožnil s vyjadrením žalovaného, že išlo o reakciu na správanie sa žalobcu 1/, ktorý sa selektívne a zámerne rozhodol navštíviť iba rodinných príslušníkov jednej z kandidátok na poslanca, pričom tento postup neuplatnil objektívne voči všetkým kandidátom. Je pravdou, že reakcia žalovaného je kritická, ale žalovaný kontexte celého článku dáva do popredia otázku verejných financií, nie osobné záujmy, preto možno uzavrieť, že aj žalobca 1/, ktorý poskytuje mestu Senec mediálne služby, pričom úhrada za tieto poskytované služby je realizovaná z rozpočtu mesta, čiže z verejných zdrojov, musí znášať väčšiu mieru kritiky, ako iné subjekty. Je na mieste otázka žalovaného, či s takýmto konaním občania súhlasia.

9. Súd prvej inštancie záverom uviedol, že dobrá povesť právnickej osoby je abstraktný pojem, zásah do dobrej povesti môže predstavovať neoprávnené, nesprávne tvrdenie, dokonca aj pravdivé tvrdenie, vždy však takej intenzity, ktorú nemožno v demokratickej spoločnosti tolerovať. Čiže také tvrdenia, ktoré majú difamačný charakter, to znamená, že tvrdenie musí byť objektívne spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti právnickej osoby (II. ÚS 211/08). V týchto sporoch sa totiž stretávajú dve práva požívajúce ochranu a to sloboda prejavu a právo právnickej osoby domáhať sa ochrany dobrej povesti. Pri takomto strete je povinnosťou súdu zohľadniť všetky konkrétne okolnosti, nakoľko sloboda prejavu predstavuje jeden z najdôležitejších základov demokratickej spoločnosti. V prípade občasnika, ktorý je vydávaný v náklade okolo 7.500 kusov a reaguje na aktuálne dianie v meste, súd prvej inštancie dospel k záveru, že v predmetnom článku neboli publikované nepravdivé skutkové tvrdenia, ani neprimerané hodnotiace úsudky, ktoré by boli spôsobilé neoprávnene zasiahnuť do dobrej povesti žalobcu 1/.

10. Keďže súd prvej inštancie žiaden z označených výrokov nepovažoval za spôsobilý zasiahnuť do dobrej povesti žalobcu 1/ ani osobnostných práv žalobcu 2/, žalobu v zmysle § 11, § 13 ods.2, ods. 3, § 19b ods. 1, § ods. 2, ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, článku 19 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v celom rozsahu zamietol. O trovách konania podľa § 255 C. s. p. Žalovaný mal v spore plný úspech, preto súd prvej inštancie zaviazal žalobcu k náhrade trov konania v plnej výške s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 C. s. p. po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Proti rozsudku podali žalobcovia odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) C. s. p. a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov ich odvolania (§ 393 ods. 2 C. s. p.) bola námietka, že rozhodnutie súdu prvej inštancie sa zakladá na nesprávnom závere o nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného, súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, pretože vec nevnímal vo vzájomnej súvislosti podľa § 191 ods. 1 písm. C. s. p. a pochybil pri zdôvodnení jednotlivých výrokov žalovaného, že neboli spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti žalobcu 1/ ani do osobnostných práv žalobcu 2/.

12. Nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie o nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného spočíva v tom, že každý sporný výrok žalovaného (či už iná aktivita žalobcami spomínaná, ako škodlivá), mal vždy priamu spojitosť so žalovaným. Je nesporné, že práve žalovaný bol spoločným menovateľom pri všetkých škodlivých aktivitách žalobcami spomínaných v žalobe a jej doplnení. Mal za to, že súd prvej inštancie nekonal v súlade s § 191 ods. 1 C. s. p. a všetky žalobcami dokladané dôkazy vyhodnotil a posudzoval len separátne každý zvlášť, čo je jasné už z toho, že súd prvej inštancie vecne rozdelil škodlivé aktivity žalovaného do jednotlivých bodov, ktoré nikde neposudzuje vo vzájomnej súvislosti a to napriek tomu, že žalobcovia opakovane poukazovali na to, že všetky nimi uvádzané a dôkazmi podložené zásahy žalovaného do ich právom chránených záujmov majú jedného a toho istého spoločného menovateľa, a to žalovaného, čím bolo a je práve jeho konanie spôsobilé privodiť im ujmu (nakoľko sa jednalo o škodlivé konanie na viacerých frontoch, ako mestské zastupiteľstvo, internetová stránka žalovaného, facebookové konto žalovaného, občasník vydávaný žalovaným, atď.); týmto vzájomným menovateľom sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal a nikde v celom rozsudku nerieši túto podľa ich názoru kľúčovú otázku, a len v odseku 18. odôvodnenia napadnutého rozsudku sucho a nesprávne uvádza: „Keďže súd žiaden z označených výrokov nepovažoval za spôsobilý zasiahnuť do dobrej povesti žalobcu 1/ ani do osobnostných práv žalobcu 2/, zamietol žalobu v celom rozsahu.“ Takéto doslova žiadne zdôvodnenie, ba až odignorovanie viacnásobnej argumentácie žalobcov, že žalovaný konal pri všetkých zásahoch ako občianske združenie a že je vec potrebné vnímať vo vzájomnej súvislosti v zmysle § 191 ods. 1 C. s. p. je nesprávnym právnym posúdením.

13. V súvislosti s vyššie uvedeným považoval za potrebné uviesť, že žalovaný, či už produkoval svoje škodlivé tvrdenia na mestskom zastupiteľstve (ako niekto z členov žalovaného), alebo v komentároch na internete, na svojej facebookovej stránke, alebo v občasníku, takúto aktivitu okamžite zverejňoval na ostatných týchto miestach (výstupy z mestského zastupiteľstva sa takmer okamžite ocitli na internetových a facebookových stránkach žalovaného a neraz boli aj predmetom článkov v Občasníku), čím priamo potvrdil názor žalobcov, že práve žalovaný je spoločným menovateľom všetkých týchto škodlivých a protiprávných aktivít (nehovoriac o následnej diskusii na spomínanej FB stránke žalovaného, na ktorej samozrejme v škodlivom a protiprávnom konaní voči žalobcom žalovaný bez zábran pokračoval, o čom doložili súdu prvej inštancie dôkaz - screenshoty komentárov pod príspevkami žalovaného na tejto stránke, s ktorými sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal.

14. Považovali za nutné uviesť, že prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní 18.1.2019 vo svojom približne hodinovom prednese predostreli a dôkladne vysvetlili súdu prvej inštancie prepojenie jednotlivých škodlivých tvrdení žalovaného a vzájomnú súvislosť jednotlivých dôkazov, no súd prvej inštancie akoby na tento prednes pri svojom rozhodovaní vôbec nebral ohľad, ba čo viac, ani len nevyhotovil prepis z tohto pojednávania.

15. Súd prvej inštancie pochybil aj pri zdôvodnení jednotlivých výrokov žalovaného, (že neboli spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti žalobcu 1/ ani do osobnostných práv žalobcu 2/), pričom v odseku 11 odôvodnenia napadnutého rozsudku mylne uvádza, že: „...Bola to legitímna diskusia, otázky smerovali na verejne dostupné informácie a status osoby pána H., ktorý prišiel na rokovanie. Žiadna informácia nebola difamujúca, ani nepravdivá“. Ozrejmili, že Regionálne cesty BA dali súhlasné stanovisko k odpredaju vyčleneného pozemku. BSK vyhlásilo súťaž. Prebehla aukcia, kde z troch záujemcov vyhrala firma Torona s.r.o., ktorá chcela na predmetnom mieste vybudovať bezdotykovú auto umyváreň. Počas zastupiteľstva bola firma viackrát nazývaná z úst poslancov, ktorí sú súčasne členovia žalovaného, „pochybnou firmou“. Dôvodom bolo to, že táto firma vznikla „iba“ v roku 2014 a už ide odkupovať pozemok. Poslanci, ktorí sú súčasne členovia žalovaného žiadali, aby zastupiteľstvo BSK nesúhlasilo s odpredajom tohto pozemku. Mesto by malo záruku, že dostane zadarmo pozemky k výstavbe kruhovej križovatky, na zastupiteľstve totiž schvaľovali návrh na uzavretie zmluvy o budúcej darovacej zmluve. Z úst poslankyne O. C. a M. H., ktoré sú zároveň poprednými členmi žalovaného bol žalobca 2/ obvinený, že si vybavil kúpu pozemku od BSK. Približne po 1 hodine a 20. minúte sa spýtala poslankyňa H., či je žalobca 2/ tichým spoločníkom firmy, pričom pán H. túto informáciu jednoznačne vyvrátil. V zapätí sa ohradila voči vypovedanému pani poslankyňa D. (ktorá bola súčasne poslankyňou za BSK), ktorá si vyprosuje, aby jej rodinného príslušníka niekto spájal s touto firmou a ju s pochybným rodinným biznisom, pričom sa vyhradila voči menovcovi žalobcovi 2/ nakoľko ten nie je s pani poslankyňou v žiadnom rodinnom zväzku. Konšpirácia s „Y. T.“ a pozemkom pri kruhovom objazde nabrala na obrátkach na sociálnych sieťach, kam sa celá diskusia presunula. Dňa 9.2.2017 si mohli priaznivci žalovaného, ktorých je momentálne 6665 (oficiálnych obyvateľov Senca k roku 2016 bolo 18.877), a v ktorých nezávislí poslanci klubu Moje Mesto (žalovaného) figurujú ako členovia a zároveň štatutári, prečítať v príspevku s názvom Odpredaj nadbytočného majetku BSK komentár, že „náš tip spred vianoc, že tam bude umyvárka aut, vyšiel“. Písala to tam práve O. C. (zo súkromného profilu a nie z poslaneckého) v domnienke, že ide o žalobcu 2/ a s jasným zámerom ho očierniť, keďže dobre vedela, že žalobca 2/ taktiež podniká s auto umyvárkou v meste Senec. Na facebookovej stránke žalovaného sa rozprúdila diskusia, v ktorej sa vyjadriala ďalšia poslankyňa a členka žalovaného M. H. zo svojho neposlaneckého účtu, keď napísala: „Y. T. - majiteľom autoumyvárne v centre? A majiteľom "nezávislej" súkromnej Senec TV??? Aká NAHODIČKA...“ Ako reakciu na uvedené žalobca 2/ obom spomínaným poslankyniam poslal mail, v ktorom ich informoval, že nie je nijak spriaznený s pani D., ani s firmou TORONA s.r.o., pričom obe žalobcovi 2/ následne odpovedali, že o tom nevedeli. No to už bolo neskoro nakoľko diskusia bola rozprúdená a meno žalobcu 2/ očiernené. Tak isto mali tieto tvrdenia nepriaznivý efekt aj na meno firmy, o ktorej si tiež čitatelia príspevku spravili vlastný „pochybný“ názor z „iba“ 4 - ročného fungovania.

16. Považovali za potrebné podotknúť, že M. H. dokonca žalobcovi 2/ odpovedala z neposlaneckého mailu, nie z poslaneckého, v čom sa jednoznačne v tejto konverzácii vyhranila ako súkromná osoba a členka žalovaného. Spôsob nevhodnej komunikácie žalovaného tiež dokazuje fakt, že napriek zisteným skutočnostiam, neinformovali svojich priaznivcov o správnosti danej veci a ani sa nijak neospravedlnili za svoje chybné tvrdenia. Práve vyššie uvedenú skutočnosť je treba vnímať účelovo, ako snahu zapojiť žalobcov do politického zápolenia pred blížiacimi sa komunálnymi voľbami. V konaní pred súdom

prvej inštancie bola na preukázanie vyššie uvádzaných tvrdení žalobcov ako dôkaz dokladaná mailová komunikácia.

17. V odseku 12 odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie mylne uvádza, že finančné prostriedky, ktoré obdržal žalobca 1/ za isté vykonané služby, boli nie ako tvrdia žalobcovia, fakturovanou sumou za žalobcom v prvom rade poskytnuté služby, ale dotáciou. Pre lepšie ozrejmienie situácie uviedli, že viackrát žalobcov, členky žalovaného, a taktiež poslankyne za mesto Senec vykreslili či už na mestskom zastupiteľstve, pred obyvateľmi mesta, alebo na svojej facebookovej stránke ako poberateľa mestských dotácií. Žalobcovia na tomto mieste tak, ako mnohokrát v konaní pred súdom prvej inštancie, zdôrazňujú, že nikdy žiadne dotácie od mesta nepoberali. V súkromnom komentári na Facebookovej stránke žalovaného boli dokonca žalobcovia pani C., ktorá je taktiež poprednou členkou žalovaného, zaradení do akejsi chobotnice aj s inými poslancami napr. z klubu XXXXX.sk alebo N., ktorým podľa jej slov, robili kampaň. Ponuku medializovať sa prostredníctvom žalobcu 1/ rozposlal žalobca 1/ každému poslancovi, išlo totiž o bežný marketingový nástroj, ktorý využili iba niektorí. O dotácie je nutné žiadať na základe dotačnej schémy, kde je možné požadovaný príspevok využiť na projekt alebo na materiálno-technické zabezpečenie, čo vyplýva z VZN mesta. Žalobcovia nikdy o dotáciu nepožiadali, čo im aj Mestský úrad v Senci potvrdil 2.5.2019 svojim písomným stanoviskom, ktoré bolo do konania pred súdom prvej inštancie dokladané ako dôkaz. Z vyššie uvedeného je jasné, že toto tvrdenie bol výmysel zo strany žalovaného, vďaka ktorému si utvorili čitatelia nepravdivý názor na spôsob financovania žalobcu 1/ a ktorému uverili aj ďalší stúpenci

v diskusnom pásme ako napr.: G. G., P. U. alebo H. O. (žalobcovia doložili scan z FB stránky) a v mnohých ďalších diskusiách, na ktoré žalobcovia narazili nielen na Facebookovej stránke žalovaného, ale ktoré im aj osobne prezentovali mnohí ich známi. Za vyvrcholenie situácie sa dá považovať e-mail, ktorý 29.5.2018 rozposlala členka žalovaného a súčasná poslankyňa na BSK za mesto Senec O. C. zo súkromného konta všetkým poslancom na župe, kde očierňuje meno žalobcu 1/ a kde bol žalobca 1/ zaradený medzi pochybné subjekty, ktoré dostávajú od mesta dotácie. Zdôraznili, že žalobca 1/ vždy fakturoval mestu iba za poskytnuté mediálne služby. V ďalšej snahe očierniť žalobcov, začali členovia žalovaného najprv v rámci poslaneckej dišputy na mestskom zastupiteľstve 4.4.2018 šíriť informáciu, že žalobca 1/ si vyfakturoval v období od 10.1. do 16.3.2018 sumu v celkovej výške 29.343 eur. Neskôr sa konverzácia presunula na facebookovú stránku žalovaného, kde deklaroval rovnaký mylný záver, ktorý tam prezentoval. Zásadná chyba pri verifikácii prezentovanej sumy nastala v momente, keď si na mestskej stránke žalovaný prepočítal sumu, ktorá figurovala pri spomínaných dátumoch a bral do úvahy moment zverejnenia a nie prijatia samotnej faktúry. Vzhľadom na to, že faktúry boli zverejnené neskôr ako prijaté, zarátali ich už do ďalšieho zúčtovacieho obdobia, no neprávom. Je to účelová chyba žalovaného, ktorá mala spôsobiť ďalšiu diskreditáciu žalobcov a verejné poškodenie ich dobrého mena a vzbudiť v ľuďoch dojem, že peniazmi od začiatku roku žalobcovia plytvajú napriek tomu, že s nimi šetřili, keďže ich fakturovali až ku koncu roka. Za obdobie od 10.1. do 16.3. žalobca 1/ vyfakturoval 3 faktúry spolu v hodnote 14.343 eur, čo nie je ani 50 % prezentovanej sumy žalovaným. Faktúry a printscreeny konverzácie boli prikladané v rámci dôkazných materiálov.

18. Okrem vyššie uvedeného, súd prvej inštancie v odseku 12 odôvodnenia napadnutého rozsudku tiež uvádza, že: „Podľa názoru súdu toto aj keď nepresné tvrdenie, ale nie nepravdivé, nemohlo zasiahnuť do práv žalobcu 2/.“ Formulácia súdu prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, kde uvádza, že toto tvrdenie je „nepresné“ no nie nepravdivé, je podľa názoru žalobcov nesprávna a nepodáva im žiadne vysvetlenie. Tvrdenie v tomto smere môže byť buď pravdivé, alebo nepravdivé. Žalovaný úmyselne využíva pri tomto svojom tvrdení nepresný spôsob vyjadrovania sa, práve z dôvodu, aby sa vyhol možným následkom spojeným s jeho tvrdením. Podľa názoru žalobcov je práve na rozhodnutí súdu, aby presne a jasne určil, aj napriek vyhýbavej formulácii tvrdenia žalovaného či ide o pravdivé, alebo nepravdivé tvrdenie (táto otázka je pritom jedna z kľúčových pre rozhodnutie vo veci samej). Dali do pozornosti, že otázka, či sa v danej veci jednalo o fakturovanú sumu za žalobcami poskytnuté služby alebo dotáciu je veľmi jednoducho a jasne zodpovedateľná aj bez polemiky o presnosti, či nepresnosti tohto tvrdenia, a ako vyplýva z dôkazov doložených žalobcami súdu prvej inštancie, ktoré žalovaný žiadnym spôsobom nevyvrátil, vždy boli žalovaným tieto finančné prostriedky označované ako dotácia. Súd prvej inštancie sa ani len nezaoberal tým, že žalovaný označuje tieto finančné prostriedky ako dotáciu vo vlastnom občasníku, ktorý bol žalobcami doložený ako dôkaz, a túto skutočnosť úplne odignoroval, pričom sa vysporiadal len s tvrdeniami tohto charakteru, ktoré odzneli na mestskom zastupiteľstve. Aj vzhľadom na vyššie uvedené majú žalobcovia jednoznačne za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

19. V odseku 13 odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie mylne uvádza, resp. sa mylne stotožňuje s tvrdením žalovaného, že žalovaný nezasiahol do práv a právom chránených záujmov žalobcov tvrdením, že je žalobca 1/ je zodpovedný za neodvysielanie záznamu zo zasadnutia mestského zastupiteľstva zo dňa 4.4.2018. Pre lepšie ozrejmienie situácie uviedli, že 4.4.2018 sa uskutočnilo zasadnutie mestského zastupiteľstva, ktoré výnimočne nebolo možné pozerať cez online prenos. Na miesto sa totiž nedostavil kameraman spoločnosti L.. Pár minút po začiatku zastupiteľstva časť poslancov, ktorí sú zároveň aj členmi žalovaného informovala, že prenos bol objednaný na iný deň - štvrtok a že ho tentokrát zabezpečí žalobca 1/. Žalobcovia na niečo také vôbec neboli pripravení a ani po technickej stránke nemali vybavenie na to, aby mohol vysielateľ online, resp. nahrávať celé zastupiteľstvo. Žalovaný žalobcu 1/ účelovo spojil s touto nešťastnou situáciou, aby ho mohol očierniť (M. H. - popredná členka žalovaného zo svojho súkromného FB profilu v komentároch k problematike zdôrazňovala, že žalobca 1/ je youtuberská firma), a takéto hanlivé tvrdenia žalovaný roznášal po sociálnych sieťach. Žalobca 1/ si pritom robil svoju štandardnú prácu. Zasadnutie mestského zastupiteľstva absolvuje pravidelne a zvykne robiť reportáž o najdôležitejších bodoch zastupiteľstva. Tak urobil aj tentokrát, a zisťoval samozrejme, na kedy bol objednaný kameraman. V priložených dôkazných materiáloch sa nachádza reportáž, ktorá je práve z tejto udalosti. Tam sa explicitne vyjadruje hovorkyňa mesta Senec, že kameraman bol objednaný na správny deň - stredu, čo dokladá podpísanou objednávkou, ktorú tiež diváci mohli vidieť. Kameraman taktiež potvrdil, že z mestského úradu nenastalo žiadne pochybenie. Z rozhovoru vyplynulo, že kameraman, ktorý sa mal dostať, mal po ceste na natáčanie nehodu. Celá konverzácia žalovaného na sociálnych sieťach vzbudila dojem, že žalobca 1/ túto nehodu zapríčinil, a že sa na tejto nehode chcel priživiť. M. H. to vo svojom komentári jasne uvádza, keď hovorí o akejsi „intuícii“, keď bol žalobca 1/ nastúpený na 9. hodinu, no opak je pravdou. Tým, že žalobcu 1/ poprosili, aby vzniknutú situáciu nejak vyriešil a aspoň časť zastupiteľstva nahrával, obmedzilo to jeho prácu na reportážach. Technické možnosti žalobcu 1/ taktiež nedovoľovali nahráť celé zastupiteľstvo, tak nahráli iba časť, ktorá sa aj tak nikde nepoužila, čiže pre žalobcu 1/ to žiaden úžitok nemalo, čím sa vyvracia akýkoľvek jeho prospech zo vzniknutej situácie. Mohlo to taktiež vzbudiť dojem, že mesto zámerne objednalo firmu na iný deň, aby nejak pomohlo žalobcovi 1/ sa prezentovať, no toto sa udiat nemohlo, keďže mestský úrad vie, že na takéto prenosy je nutné mať špeciálnu techniku, ktorou žalobca 1/ nedisponuje, a samozrejme tiež, keďže bola objednávka uskutočnená správne. O objednávke nie je náročné sa dozvedieť minimálnym prezisťovaním, ktoré časť poslancov, resp. žalovaný nevykonali, lebo sa uspokojil s informáciou, ktorá je vhodnejšia na ničenie povesti žalobcov. Ani po zistení faktov sa opäť žalovaný na svojom profile neospravedlnil a nedal informácie na správnu mieru, napriek tomu, že bol kameramanom a objednávkou potvrdený opak jeho zavádzajúceho tvrdenia, čím bolo už jednoznačne poškodené dobré meno žalobcov.

20. V odseku 15 odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie mylne uvádza, resp. sa mylne stotožňuje s tvrdením žalovaného, že žalobca „...získal na jeseň 2017, v čase župných volieb, od mesta prostriedky určené na Okružle stoly presunom v celkovej výške 20.000 eur, len tak bez odsúhlasenia zastupiteľstvom. ...“, že „ide len o YouTube kanál“ a že „čiasťka 40.000 eur sa na propagáciu mesta žalobcom 1/ vyčerpala už v máji“.

21. V odseku 16 odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie mylne uvádza, resp. sa mylne stotožňuje s tvrdením žalovaného, že článok žalobcu s názvom „A. G. Z. D. I.H. A. uverejnených v občasníku vydávanom žalovaným nie je spôsobilý zasiahnuť do práv a právom chránených záujmov žalobcov. Pre lepšie ozrejmienie situácie uviedli, že v článku sa píše, že „TV Senec s.r.o. má zohrať dôležitú úlohu v nadchádzajúcich komunálnych voľbách. To je pravý dôvod prečo vznikla.“ Popierali, že žalobca 1/ vznikol z dôvodu absencie akéhokoľvek podobného média na seneckom trhu, informovanosť občanov bola veľmi nízka a zakladatelia žalobcu 1/ to vnímali ako príležitosť na možnú zmenu, pretože boli nespokojní s týmto stavom. Žalobca 1/ začal vykonávať svoju činnosť od roku 2016, čo je viac ako dva roky pred komunálnymi voľbami a funguje doteraz. Nikto z jeho štatutárov nekandidoval v komunálnych voľbách, preto sa vylučuje tvrdenie, že by vznikol kvôli tejto udalosti. Vzhľadom na to, že pred voľbami boli zo strany žalobcu 1/ posielané ponuky na propagáciu všetkým poslancom, vylučujú aj tvrdenie v článku, že žalobca 1/: „Má zabezpečiť kontinuitu vládnutia okolo súčasného primátora a zároveň zlikvidovať opozíciu.“ Ďalej sa v článku spomína návšteva žalobcu 1/, ktorú absolvoval na východe Slovenska. Tá nemohla byť platená z daní mesta Senec, keďže žalobca 1/ dostával objednávky na reportáže, ktoré sa týkali diania v meste a nie priamo poslancov. Vzhľadom na to, že žalobca 1/ je súkromná televízia, zvyšok reportáží bolo platených z jeho vlastných zdrojov. Cestu na východ žalobca

1/ absolvoval v rámci jeho iniciatívy, ktorou chcel spoznať tých poslancov, ktorí sa narodili v Senci a okolí, a o ktorých skoro nič nevedel. Žalobca 1/ chcel urobiť reportáže (medailóny) o známych ľuďoch v Senci. Začal práve s osobami, ktoré najmenej poznal, lebo sa narodili mimo Senca a okolia. Chcel mať najťažšiu prácu za sebou. Vzhľadom na to, že žalobca 1/ zistil osobné a často chúlóstivé informácie, rozhodol sa, že ich nebude šíriť žiadnym spôsobom.

22. V ďalšej časti predmetného článku sa žalobca 1/ dočítal, že protizákonným spôsobom získali osobné údaje. Zo strany žalobcu 1/ išlo o bežné dopytovanie, ktoré pravidelne absolvuje v rámci novinárskej praxe. Oslovení rodinní príslušníci nemali najmenší problém mu odpovedať, dokonca boli veľmi ochotní a radi. Samozrejme informácie získaval aj z verejne dostupných zdrojov, alebo so súhlasom daného respondenta. Obvinenie M. D., poprednej členky žalovaného, ktoré prezentovala počas zastupiteľstva dňa 14.5.2019, že vycestoval za jej rodinou a že ju obťažoval je klamlivé; len vykonával svoju prácu a na otázky týkajúce sa výkonu verejnej funkcie pani D. odpovedali respondenti dobrovoľne. Žalobca 1/ sa riadne predstavil (celým menom v mene spoločnosti TV Senec s.r.o.), povedal za akým účelom chce položiť otázky a bez problémov mu na ne bolo odpovedané. Všetci boli príjemne prekvapení a veľmi ochotní.

23. Samotný nadpis článku spájaný s praktikami ŠTB považovali za absolútne nie na mieste a vnímajú ho ako poškodzujúci dobré meno. Dištancovali sa od akýchkoľvek praktík ŠTB. Podľa rôznych definícií ŠTB predstavovala od začiatku komunistický útvar, ktorý už v rokoch 1945-1948 preukázateľne vykonával protizákonné operácie v prospech KSC. Sledovanie a odpočúvanie významných členov ostatných strán, vytváranie falošných dôkazov, ktoré mali očierniť a zlikvidovať odporcov KSC. Vyšetrovatelia neváhajú v prípade potreby vložiť do protokolu nepravdy alebo fakty interpretovať skomolene, a tak sa im darí urobiť z úplne legálnych vecí veci nelegálne a zločiny. Využívali aj niektoré mučiacie praktiky, z ktorých sa mnohí aj zbláznil. (Zdroj: Ú.) To sa absolútne nestotožňuje s praxou žalobcu 1/; akékoľvek spájanie žalobcov s ŠTB je jednoznačne nepravdivé a spôsobilé žalobcom uškodiť.

24. Napokon poukázali na dopady tvrdení žalovaného a jeho jednotlivých členov na práva žalobcov s tým, že keď sa na sociálnej sieti (FB stránke žalovaného), ktorá má v Senci viac ako 6.000 sledovateľov šíri informácia, že žalobca 1/ a jej konateľ žalobca 2/ sú „youtuberi“, bez licencie, tendenční, s praktikami ŠTB, chronickí poberači dotácií, „G. Z.“, a tých viac ako 6.000 sledovateľov má svojich ďalších x priateľov, ktorí si to medzi sebou zdieľajú, je otázne, či sa takéto zásahy do práv žalobcov dá vôbec dostatočne odčiniť. Tento negatívny obraz o žalobcoch sa šíri geometrickým radom, ktorý aktuálne nie je možné ani vyčísliť, a jeho dopad pociťujú žalobcovia každý deň na vlastnej koži a stále sa podporuje prostredníctvom členov žalovaného (občianskeho združenia Moje Mesto) na sociálnych sieťach a taktiež v osobnej komunikácii so Senčanmi. Vzhľadom na obrovský pretlak informácií sa v dnešnej dobe stávajú pre percipientov referenčné a mienkotvorné práve sociálne siete, kde sa vedia jednoducho a rýchlo dostať k informáciám. Túto formu šírenia nepravd o žalobcoch považujú za poškodzujúcu vo veľkom meradle a dosahu ich tvrdení musia čelia a budú musieť čeliť ešte veľmi dlho. Na základe vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu, mali za jednoznačne preukázané, že konaním žalovaného, spočívajúcim v neustálom a opakovanom šírení nepravdivých tvrdení, ktoré majú jednoznačne difamačný charakter voči žalobcom, sa žalovaný dopúšťa neoprávneného konania voči nim, pričom takýmto protiprávnym konaním žalovaného vzniká žalobcom ujma, a to jednak na strane osobnostných práv a spoločenskom postavení, ako aj na strane dobrého mena a dobrej povesti, a pokiaľ má na tieto skutočnosti súd prvej inštancie odlišný názor, tento v odôvodnení svojho rozhodnutia nedostatočne, nesprávne či vôbec nezdôvodnil a v žiadnom prípade sa nevysporiadal tak, ako mu zákon ukladá s penzom žalobcami do konania dokladaných dôkazov.

25. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedol, že výrok a v odôvodnení uvedenú právnu kvalifikáciu, ktorú súd prvej inštancie vyjadril v odvolaní napadnutom rozsudku, považuje za správnu; napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie žiadal potvrdiť. Uviedol, že počas celého priebehu konania na súde prvej inštancie listinnými podaniami a k nimi pripojenými prílohami a to vrátane vyjadrení pred súdom prvej inštancie jednoznačne preukazoval, že vyjadrenia, ktoré považujú žalobcovia za tak závažné, že by mali odôvodňovať zásah súdu, nie je objektívne možné, takto vyhodnotiť, pretože ich difamačná rovina nie je daná a teda nie je možné ani v teórii uvažovať o tom, že by sa mal dopustiť konania, ktoré vyžaduje súdny

zásah vo forme ochrany práv žalobcov; mnohé vyjadrenia, na ktoré poukazujú žalobcovia ani nie sú vyjadrením žalovaného, na čo aj v konaní poukazoval, keď nastolil otázku, či je naplnená vôbec vecná legitímácia pre podanie žaloby voči žalovanému; výroky, ktoré nesprávne žalobcovia hodnotia ako do ich práv zasahujúce sú výroky, ktoré boli vyslovené alebo napísané konkrétnymi osobami majú status poslancov mestského zastupiteľstva mesta Senec a vždy sa týkali prerokúvaných majetkových alebo iných verejných agiend, vrátane verejných financií a preto bolo vždy povinnosťou a súčasťou výkonu verejnej funkcie daných osôb, aby sa na tieto otázky pýtali a verejne o nich hovorili; v konaní poukázal aj na rozhodovaciu prax Európskeho súdu pre ľudské práva a tiež slovenského súdu Ústavného, ktoré sa klonia k identickým záverom, keď považujú poslancov a osoby verejne činné za osoby privilegované, pokiaľ ide o ich právo verejne vyjadriť kritiku, obavu alebo názor a pri strete s iným právom (právo na ochranu osobnosti), má ich právo na slobodné vyjadrenie prednosť. Toto by platilo, ak by v prejedávanom prípade vôbec bolo potrebné takúto otázku riešiť, teda ak by vôbec prišlo podľa dokazovania k zásahu, ktorý znesie súdnu ochranu na strane žalobcu. Toto sa však nenaplnilo, aj preto bola žaloba zamietnutá. V ostatnom poukázal na svoje vyjadrenia a podania v priebehu konania na súde prvej inštancie.

26. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalobcov 1/ a 2/ bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C. s. p., keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem; dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v časti zamietajúcej žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali ochrany osobnosti žalobcu 2/ a ochrany dobrej povesti žalobcu 1/, zverejnením nepravdivých tvrdení v periodiku „Občasník o aktuálnom živote v meste Senec“, vydavateľom ktorého je žalovaný, V. ročník, 1, vydanie jún 2018, v článku s názvom „A. G. Z. D. I. A.“ a v závislom výroku o trovách konania potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V zostávajúcej časti zamietajúceho výroku napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil, nakoľko je vo výroku vecne správny. Rozsudok verejne vyhlásil 27.9.2022 (§ 219 ods. 3 C. s. p.).

27. V prejedávanej veci bol predmet konania a teda aj dokazovania vymedzený tvrdením žalobcov, že k zásahu do osobnostných práv žalobcu 2/ a dobrej povesti

žalovaného 1/ došlo nepravdivými a osočujúcimi tvrdeniami tým, že:

- žalobca 2/ bol 9.2.2017 na mestskom zastupiteľstve mesta Senec od skupiny poslancov žalovaného, Občianskeho združenia Moje mesto, konkrétne pani O. C. a M. H. obvinený, že si vybavil kúpu pozemku od Bratislavského samosprávneho kraja, cez vicežupanku B. D.; nepravdivosť tvrdení žalovaného spočíva v tom, že žalobca 2/ pozemok nekúpil;
- na mestskom zastupiteľstve mesta Senec 4.4.2018 bol žalovaný 1/ obvinený tými istými osobami, že dostal dotácie vo výške 30.000 eur za rok 2018; nepravdivosť tvrdení žalovaného spočíva v tom, že TV Senec, s.r.o. nedostala nikdy žiadnu dotáciu; žalobca 1/ fakturoval spolu sa za rok 2018 do apríla sumu 9.121 eur a nie 30.000 eur;
- priebeh mestského zastupiteľstva mesta Senec pravidelne natáča externá firma, ktorá robí live audio a zvukový záznam zo zastupiteľstiev; dňa 4.4.2018 kameraman tejto spoločnosti havaroval a z tohto dôvodu neprišiel natáčať na mestské zastupiteľstvo. V nadväznosti na túto skutočnosť sa v komentároch na facebookovej stránke žalovaného objavili správy, že žalovaný 1/ je zodpovedný za neodvysielanie záznamu z tohto mestského zastupiteľstva, žalobca 1/ pritom chodí na každé mestské zastupiteľstvo mesta Senec a to už viac ako rok a prináša reportáže o aktualitách, s dôrazom na rovnaký priestor pre každého dotknutého v danej veci;
- v komentároch na facebooku žalovaného sa tiež objavili nepravdivé tvrdenia, že žalobca 1/ nebol zapísaný na Rade pre vysielanie a retransmisiu ako internetová TV, pričom žalobca 1/ ako internetová TV bola založená v septembri roku 2016 a jej činnosť bola zapísaná aj na Rade pre vysielanie a retransmisiu, o čom Rada pre vysielanie a retransmisiu informuje aj v zoznamoch na svojej web stránke;
- v periodiku s názvom „P. P. V. Ž. S. O. Z.“, vydavateľom ktorého je žalovaný, v júni 2018 s nákladom 7500 ks, na strane 3 bol vydaný článok s názvom „A. G. Z. D. I. A.“ v ktorom sa uvádza, že „TV Senec s.r.o. má zohrať dôležitú úlohu v nadchádzajúcich komunálnych voľbách. To je pravý dôvod prečo vznikla. Má zabezpečiť kontinuitu vládnutia ľudí okolo súčasného primátora a zároveň zlikvidovať opozíciu. V predvolebnej kampani sa zrejme nebudú štiťiť ničoho. Jasným dôkazom je nedávna návšteva pána Y. T. a jeho kolegu u príbuzných jednej z poslankyň za OZ Moje Mesto na východe Slovenska bez jej vedomia a súhlasu. Protizákonným spôsobom získali osobné údaje o príbuzných poslankyne. Neváhali

precestovať tisíce kilometrov a pod zámienkou natáčania reportáže obťažovať jej rodinu. Súhlasíte aby na toto išli vaše dane?"; tvrdenia žalovaného uvádzané v tomto článku sú nepravdivé a snažiac sa úmyselne poškodiť žalobcov, ktorí nie sú žiadnym spôsobom politicky angažovaní.

28. Vo vzťahu k výrokom ktoré mali byť prednesené na mestskom zastupiteľstve mesta Senec a to dňa 9.2.2017 od skupiny poslancov, konkrétne pani O. C. V. M. H., ktoré sú členkami občianskeho združenia Moje mesto, a podľa ktorých mal byť žalovaný 2/ obvinený, že si vybavil kúpu pozemku od Bratislavského samosprávneho kraja, cez vicežupanku B. D. a na mestskom zastupiteľstve mesta Senec dňa 4.4.2018, ktorými mal byť žalovaný 1/ obvinený tými istými osobami, že dostal dotácie vo výške 30.000 eur za rok 2018, odvolací súd na ozrejmienie právnej stránky veci uvádza, že vznik právneho vzťahu, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 11 Občianskeho zákonníka, resp. ochrany podľa § 19b Občianskeho zákonníka a na druhej strane povinnosť znášať sankcie uložené súdom, je podmienený tým, že ide o zásah neoprávnený

a tiež objektívne spôsobilý prívodiť ujmu na osobnosti fyzickej osoby, resp. dobrej povesti právnickej osoby. Účastníkom, ktorý je v rámci tohto právneho vzťahu nositeľom uvedeného oprávnenia (subjektom ochrany) je fyzická osoba, do osobnostných práv, resp. právnická osoba, do ktorej dobrej povesti bolo zasiahnuté. Účastníkom, ktorý je nositeľom povinnosti upustiť od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti (dobrej povesti) alebo odstrániť následky zásahov alebo poskytnúť primerané zadosťučinenie, je fyzická alebo právnická osoba, ktorá sa dopustila určitého konania neoprávnene zasahujúceho do chránených osobnostných práv, dobrej povesti (je pôvodcom, resp. subjektom zásahu). Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je nielen zistenie, že žalobca je fyzickou osobou, ktorej osobnostné práva boli porušené alebo ohrozené, resp. právnickou osobou, do ktorej dobrej povesti bolo zasiahnuté, ale rovnako tiež zistenie, že žalovaný sa dopustil toho konania, ktoré žalobca v konaní skutkovo vymedzoval a považoval za zásah do jeho chránených práv. Obe zisťovania sú súčasťou skúmania, kto je v tom - ktorom konaní vecne legítimovaný.

29. Judikatúra súdov už dávnejšie (viď napríklad Zborník III. Najvyššieho súdu, SEVT 1980, na strane 180), dospela k záveru, že subjektom zásahu môže byť tak občan (fyzická osoba), ako aj organizácia (právnická osoba) a tiež odbornou právnickou literatúrou (viď napríklad Československé občianske právo, I. zväzok, Obzor Bratislava 1973, str. 167 a 168, resp. Občiansky zákoník, Komentár, Praha - Panorama, 1987, str. 100). Aj neskoršou judikatúrou Najvyššieho súdu SR (viď napríklad R 114/1999, R 38/1996, R 36/2009, R 53/2010, R 38/2012) je jednotne zastávaný názor, že pôvodcom zásahu môže byť nielen fyzická osoba, ale aj právnická osoba a aj právnická osoba je celkom bežne stranou sporu v konaní o ochranu osobnosti (napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 15.12.2011, sp. zn. 3 Cdo 108/2011, 29.6.2009, sp. zn. 3 MCdo 3/2008, 19.5.2010 sp. zn. 5 Cdo 108/2009, z 27.11.2009, sp. zn. 5 Cdo 83/2008).

30. Pre právnické osoby je charakteristické to, že svoju vôľu nevytvárajú samostatne, ale prostredníctvom tých fyzických osôb, ktoré sú na to určené. Len prostredníctvom fyzických osôb právnická osoba tiež prejavuje svoju vôľu navonok, koná, robí právne úkony, zakladá právne vzťahy, vstupuje do právnych vzťahov, uplatňuje práva a plní povinnosti z týchto vzťahov. Ak bezprostredným pôvodcom zásahu do osobnosti bola fyzická osoba, ktorá bola právnickou osobou použitá na výkon jej činnosti, treba vyriešiť otázku, či konanie tejto fyzickej osoby je zásahom, za ktorý nesie zodpovednosť ona sama (bezprostredne konajúca fyzická osoba) alebo táto právnická osoba.

31. Aj Ústavný súd SR v uznesení z 23.8.2007 sp. zn. I. ÚS 137/07 uviedol, že „podľa všeobecných ustanovení občianskeho hmotného práva je otázka zodpovednosti za škodu (vrátane zodpovednosti za nemajetkovú ujmu) konštituovaná tak, že za škodu, resp. za ujmu zodpovedá ten, kto ju spôsobil, pričom v prípade škody, resp. ujmy spôsobenej právnickou osobou ide o činnosť tých fyzických osôb, ktoré právnická osoba na túto činnosť použila (§ 420, ako aj § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka)“. Zásada, že podľa všeobecných ustanovení o zodpovednosti za škodu (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka) zodpovedá právnická osoba aj za zásah do osobnostných práv bezprostredne spôsobený fyzickou osobou konajúcou v rámci výkonu činností, ktorými bola poverená právnickou osobou, nie je zásadou výlučnou.

32. Do osobnosti človeka, resp. do jeho jednotlivých zložiek, ako sú demonštratívne vypočítané v § 11 Občianskeho zákonníka a dobrej povesti právnickej osoby, teda môže byť neoprávnene zasiahnuté

fyzickou osobou, právnickou osobou ale i subjektom, ktorý je povolaný k výkonu verejnej moci a koná vo sfére práva verejného (poslanci, starostovia, členovia vlády a pod.). Tieto prípady je však treba starostlivo rozlišovať s ohľadom na okruh osôb povinných k náhrade nemajetkovej ujmy. Je totiž treba vychádzať zo zásady, podľa ktorej, iba vtedy ak bol neoprávnený zásah do osobnosti spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobou (alebo inou fyzickou osobou) k realizácii činnosti tejto právnickej osoby (alebo inej fyzickej osoby), kedy určujúcim je existencia miestneho, časového a vecného vzťahu k plneniu činnosti takejto osoby, postihujú občianskoprávne sankcie podľa § 13 samotnú právnickú (alebo inú fyzickú) osobu (obdobne porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 31.1.2008, sp. zn. 30 Cdo 2092/2007, z 31.5.2007, sp. zn. 30 Cdo 1293/2007, uznesenie z 29.8.2018, sp. zn. 30 Cdo 122/2018, alebo Karel Knap a Jiří Švestka a kol.: Ochrana osobnosti podľa občianskeho práva, Linde-Praha, a. s., 2004, str. 166 a nasl.).

33. V prejednávanej veci boli sporné výroky prednesené dňa 9.2.2017 a 4.4.2018 poslankyňami mestského zastupiteľstva mesta Senec O. C. G. V. M. H.. Samosprávu obce vykonávajú obyvatelia obce orgánmi obce, ktorými sú obecné zastupiteľstvo a starosta obce. Mestské zastupiteľstvo je orgánom samosprávy mesta. Mestské zastupiteľstvo je zastupiteľský zbor obce zložený z poslancov zvolených v priamych voľbách obyvateľmi obce. Práva a povinnosti poslanca sú upravené v § 25 zákone č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. Je zrejmé, že O. C. V. M. H. výkonom mandátu poslankyň mestského zastupiteľstva mesta Senec nevykonávajú žiadnu činnosť, na ktorú by ako poslankyne mestského zastupiteľstva boli poverené žalovaným (občianskym združením); O. C. V. M. H. boli za poslankyne zvolené ako fyzické osoby v priamych voľbách obyvateľmi obce. Zodpovednosť za prípadný neoprávnený zásah do osobnosti žalobcu 2/ a dobrej povesti žalovaného 1/ tak nesie výlučne fyzická osoba, ktorá svojimi výroky mala zasiahnuť do chránených práv žalobcov. Tvrdenie žalobcov, že každý sporný výrok mal vždy priamu spojitosť so žalovaným je bez právnej relevancie; neobstojí ani námietka žalobcov, že súd prvej inštancie mal jednotlivé zásahy posudzovať vo vzájomnej súvislosti, nakoľko žalovaný nie je pôvodcom zásahu, ktoré odzneli od poslankyň O. C. V. M. H. na zasadnutí mestského zastupiteľstva dňa 9.2.2017 a 4.4.2018.

34. Pokiaľ teda ide o tú časť žaloby, ktorej predmet konania žalobcovia vymedzili tvrdením, že k zásahu do osobnostných práv žalobcu 2/ a dobrej povesti žalovaného 1/ došlo nepravdivými a osočujúcimi tvrdeniami prednesenými na zasadnutí mestského zastupiteľstva dňa 9.2.2017 a dňa 4.4.2018 poslankyňami O. C. V. M. H., odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, ktorý bez ďalšieho vedie k zamietnutiu žaloby.

35. Ďalšími nepravdivými tvrdeniami mali byť komentáre na facebookovej stránke žalovaného, že (i) žalobca 1/ je zodpovedný za neodvysielanie záznamu z mestského zastupiteľstva zo dňa 4.4.2018, (ii) žalobca 1/ nebol zapísaný na Rade pre vysielanie a retransmisiu ako internetová TV.

36. Zo skutkových zistení súdu prvej inštancie, ktoré žalobcovia v podanom odvolaní ničím nespochybnili rezonuje záver, že nepravdivým tvrdením o tom, že žalobca 1/ je zodpovedný za neodvysielanie záznamu z mestského zastupiteľstva zo dňa 4.4.2018, mali byť komentáre na facebookovej stránke žalovaného, ktoré žalobcovia preukazovali listinným dôkazom založeným v spise na č. I. 40. Z obsahu listinného dôkazu založeného v spise pod č. I. 40 vyplýva, že dňa 4.4.2018 bolo na facebookovej stránke žalovaného zverejnený text nasledovného znenia: „Dnes je zasadnutie Zastupiteľstva v meste Senec zatiaľ bez priameho prenosu. Rieši sa to a zrejme prenos začne neskôr (smutný smajlík, pozn. odvolacieho súdu) Majiteľ firmy, ktorá prenos zabezpečovala nás informoval, že prenos bol objednaný na štvrtok ... Čo k tomu dodať? Vraj to tentokrát zabezpečí Senec TV.“

37. Súd prvej inštancie uzavrel, že z obsahu tohto príspevku nezistil žiadnu nepravdivú informáciu, ani jeho celkový obsah nevyznieva difamujúco, preto uvedené tvrdenia neboli spôsobilé zasiahnuť do práv žalobcov, k čomu odvolací súd zároveň dodáva, že predmetný príspevok nielenže neobsahuje žiadnu difamujúcu informáciu, ale najmä neobsahuje žiadnu informáciu, z obsahu ktorej by bolo možné čo i len náznakom vyvodiť záver, že žalobca 1/ je zodpovedný za neodvysielanie záznamu z mestského zastupiteľstva zo dňa 4.4.2018; pokiaľ žalobcovia nepreukázali, že komentáre na facebookovej stránke žalovaného, ktoré žalobcovia preukazovali listinným dôkazom založeným v spise na č. I. 40 neobsahuje tvrdenie, že „žalobca 1/ je zodpovedný za neodvysielanie záznamu z mestského zastupiteľstva zo dňa

4.4.2018“, tvrdenia žalobcov v odvolaní, že táto informácia mohla vzbudiť dojem, že mesto zámerne objednalo firmu na iný deň, je bez právnej relevancie. Súd prvej inštancie preto správne žalobu aj v tejto časti zamietol.

38. Nepravdivým tvrdením ďalej malo byť to, že v komentároch na facebooku žalovaného sa objavili nepravdivé informácie, že žalobca 1/ nebol zapísaný na Rade pre vysielanie a retransmisiu ako internetová TV. Súd prvej inštancie k tomuto uviedol, že vyjadrenie pochádza z mailovej komunikácie zo dňa 29.5.2018 od poslankyne O. C., pričom mal preukázať, stanoviskom Rady pre vysielanie a retransmisiu (č. l. 140), že pre žalobcu 1/ nie je vydaná licencia, ani povolenie na prevádzku služieb, žalobca 1/ začal vykonávať svoju podnikateľskú činnosť na základe oznámenia podľa § 63a zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov. Ustanovenie § 2 tohto zákona rozlišuje medzi subjektmi, ktoré licenciu na základe zákona majú a ktoré ju nemajú. Medzi subjekty, ktoré licenciu nemajú spadá aj žalobca 1/. Súd prvej inštancie preto považoval vyjadrenie O. C., uverejnené na facebookovej stránke žalovaného za pravdivé a nespôsobilé zasiahnuť do práv žalobcov.

39. Pokiaľ ide o skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, ktoré sa týkajú posúdenia žaloby ohľadom nepravdivosti tvrdenia žalovaného v komentároch na facebooku žalovaného o tom, že žalobca 1/ nebol zapísaný na Rade pre vysielanie a retransmisiu ako internetová TV, žalobcovia v podanom odvolaní vyššie uvedené skutkové a právne závery súdu prvej inštancie ničím nespochybnili; odvolací súd preto vo vzťahu k tejto otázke nemal vymedzený rozsah prieskumnej činnosti a teda ani dôvod pristúpiť k posúdeniu správnosti týchto záverov prijatých súdom prvej inštancie.

40. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň pripomína, že podľa § 380 ods. 1 C. s. p. je odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi a v zmysle odseku 2 tohto ustanovenia prihliada ex offio len na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok. Ide o vyjadrenie zásady rovnosti zbraní a zásady kontradiktórnosti civilného sporového konania v štádiu odvolacieho konania. Uvedené v praxi znamená, že odvolací súd preskúmava napadnuté rozhodnutie len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvádza výslovne vo svojom odvolaní.

41. Odvolací súd je podľa § 380 ods. 1 C. s. p. viazaný dôvodmi odvolania nielen v zmysle ich paragrafového vymedzenia, ale aj konkrétneho skutkového vymedzenia, keď pri viazanosti dôvodmi odvolania neprichádza do úvahy vyhľadávanie konkrétnych skutočností v napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie a jeho postupe, ktoré by bolo možné prípadne podradiť pod niektorý zo zákonných dôvodov odvolania, pretože je neprípustné, aby odvolací súd sám vyhľadával konkrétne vady rozhodnutia alebo postupu súdu prvej inštancie v neprospech strany, ktorá odvolanie nepodala a v prospech ktorej napadnuté rozhodnutie vyznelo; z uvedeného potom vyplýva požiadavka aj na kvalitatívne vymedzenie odvolacieho dôvodu z hľadiska skutkovej a právnej argumentácie, nachádzajúca svoj základ v tom, že strana sporu je zodpovedná za to, že v konaní bude účinne uplatňovať svoje procesné práva aj v odvolacom konaní. Je notoriou, že k zodpovednému uplatňovaniu vlastných procesných práv patrí tiež požiadavka, aby strana sporu mala jasno v dôvodoch svojej nespokojnosti s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

42. Pokiaľ ide o námietky žalobcov, ktoré sa týkali článku uverejneného na internetovej stránke žalovaného s názvom „N. Z. S.N. V. na H. H. A.....“ odvolací súd uvádza, že žalobcovia tento článok síce v podanej žalobe označili - ako uviedol aj súd prvej inštancie - avšak označili ho iba v kontexte reakcie žalovaného na predžalobnú výzvu žalobcov; z obsahu podanej žaloby nevyplýva, že žalobcovia sa domáhajú posúdenia „nepravdivých a osočujúcich“ tvrdení, ktoré boli zverejnené v tomto článku a žiadne nepravdivé tvrdenia z obsahu tohto článku v podanej žalobe ani neoznačili.

43. Odvolací súd pripomína, že podanie vo veci samej je najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia. Zmenou žaloby je aj podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe (§ 140 ods. 2 C. s. p.). V odvolacom konaní žalobu nemožno meniť (§ 371 C. s. p.). Za zmenu žaloby je treba považovať aj procesný úkon, ktorým žalobca, hoci požaduje rovnaké plnenie, tak následne činí na základe iných skutočností než tých, ktoré uviedol v žalobe (R 33/2010). Ak by súd prvej inštancie alebo odvolací súd priznal plnenie na inom skutkovom základe, ako bol vymedzený žalobou, rozhodol by neprípustne o inom nároku, než ako ho učinil žalobca predmetom konania. Súd nie je oprávnený ani povinný nahrádzať procesnú aktivitu strán

sporu či ich právnych zástupcov, ani meniť či dopĺňať rozhodujúce skutočnosti, na ktorých žalobcovia založili vlastné tvrdenie o neoprávnenosti zásahov do práva na ochranu osobnosti a dobrej povesti.

44. Z obsahu spisu nevyplýva, že žalobcovia v priebehu konania zákonom predpísanou formou (§ 125 ods. 1, ods. 2 C. s. p.) podali návrh na zmenu žaloby uvedením ďalších rozhodujúcich skutočností (označením ďalších tvrdení, ktoré považuje za nepravdivé) ako tých, ktoré boli obsahom žaloby doručenej súdu prvej inštancie 18.6.2018 a zmeny žaloby doručenej súdu prvej inštancie pred doručením žalovanému dňa 9.8.2018.

45. Pokiaľ potom súd prvej inštancie posudzoval (celý) obsah predmetného článku, urobil tak nad rámec žalobcom vymedzeného predmetu sporu, nakoľko žalobcovia o takúto ochranu nežiadali. A ak žalobcovia v podanom odvolaní namietali, že súd prvej inštancie mylne uvádza, že „... získal na jeseň 2017, v čase župných volieb, od mesta prostriedky určené na Okružle stoly presunom v celkovej výške 20.000 eur, len tak bez odsúhlasenia zastupiteľstvom ... „ a v predmetnom článku označili ďalšie nepravdivé tvrdenia, ktorými bolo, že „ide len o YouTube kanál“, a „že čiastka 40.000 eur sa na propagáciu mesta žalobcom 1/ vyčerpala už v máji“, odvolací súd uvádza, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že súd prvej inštancie sa posudzovaním pravdivosti, či nepravdivosti týchto tvrdení zaoberal, pričom hodno zdôrazniť, že žalobcovia až v podanom odvolaní uviedli, že tieto tvrdenia považujú za nepravdivé; tvrdenia uvádzané žalobcami až v podanom v odvolaní neboli predmetom sporu, a preto nemohli byť ani predmetom posúdenia súdom prvej inštancie; súd prvej inštancie preto nemal ani dôvod sa nimi zaoberať, či venovať im v odôvodnení napadnutého rozsudku akúkoľvek pozornosť. Odvolacia argumentácia žalobcov je preto aj v tejto časti celkom neopodstatnená, nakoľko smeruje voči posúdeniu nepravdivosti výrokov, ktoré žalobcovia neurobili predmetom sporu.

46. A keďže žalobcovia v podanom odvolaní neuviedli žiadne ďalšie relevantné skutočnosti, ktorými by preukázali nesprávnosť napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k výrokom poslankýň O. C. V. M. H. prednesených na zasadnutí mestského zastupiteľstva dňa 9.2.2017 a 4.4.2018, komentárov zverejnených na facebookovej stránke žalovaného o tom, že žalobca 1/ je zodpovedný za neodvysielanie záznamu z mestského zastupiteľstva zo dňa 4.4.2018, a že nebol zapísaný na Rade pre vysielanie a retransmisii ako internetová TV, odvolací súd ostatné tvrdenia uvádzané v odvolaní nepovažoval za podstatné, t. j. také, ktoré by svojou relevanciou aj v prípade preukázania boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku vo vyššie vymedzenom rozsahu; ďalšie odvolacie námietky, preto odvolací súd vyhodnotil v ich súhrne ako právne irelevantné a také, ktoré z povahy veci nie sú spôsobilé privodiť zmenu rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu.

47. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali ochrany osobnosti a ochrany dobrej povesti aj z dôvodu nepravdivých tvrdení uvedených v periodiku s názvom „P. P. V. Ž. S. O. Z., vydavateľom ktorého je žalovaný, kde v júni 2018 s nákladom 7500 ks, na strane 3 bol vydaný článok s názvom „A. G. Z. D. I. A.“.

48. Ustanovenia § 11 až § 16 Obč. zákonníka predstavujú všeobecnú občianskoprávnú úpravu ochrany osobnosti, od vymedzenia všeobecného osobnostného práva fyzickej osoby demonštratívnym výpočtom čiastkových osobnostných práv, cez stanovenie ich obmedzení až po výpočet prostriedkov ochrany osobnosti pre prípad neoprávnených zásahov objektívne spôsobilých tieto práva ohroziť resp. porušiť. Základnou hmotnoprávnou podmienkou pre vznik sankcií za neoprávnené zásahy dotýkajúce sa jednotlivých konkrétnych hodnôt osobnosti (§ 13 Občianskeho zákonníka) je objektívna spôsobilosť týchto neoprávnených zásahov narušiť integritu osobnosti.

49. Podľa § 19b ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka právnické osoby majú svoj názov, ktorý musí byť určený pri ich zriadení. Pri neoprávnenom použití názvu právnickej osoby sa možno domáhať na súde, aby sa neoprávnený užívateľ zdržal jeho užívania a odstránil závadný stav; možno sa tiež domáhať primeraného zadosťučinenia, ktoré sa môže požadovať aj v peniazoch. Odsek 2 platí primerane aj pre neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby.

50. Občianske právo zabezpečuje ochranu hodnôt osobnosti len proti takým konaniam, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť nemajetkovú ujmu na osobnosti tým, že znižujú česť fyzickej osoby u iných osôb a tým ohrozujú vážnosť jej postavenia a uplatnenia v spoločnosti. K neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby môže dôjsť ústne (napr. rozširovaním nepravdivých a jej vážnosť

znevažujúcich - difamačných tvrdení), písomne, či iných spôsobom. Spôsob, akým bol neoprávnený zásah uskutočnený, je pre kvalifikáciu zásahu ako neoprávneného právne bezvýznamný. Môže mať však význam pre určenie formy primeraného zadošťučinenia.

51. Konanie zasahujúce všeobecne do cti a dôstojnosti fyzickej osoby (a tým aj do jej dobrého mena či profesijnej cti) môže - a to najmä v mediálnej oblasti - spočívať buď v skutkových tvrdeniach alebo v kritike, t. j. v hodnotiacich úsudkoch. K porušeniu práva na česť dochádza spravidla takými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú nepravdivé. Rovnako však môže byť poskytnutá ochrana cti a iných hodnôt osobnosti i proti difamujúcim skutkovým tvrdeniam, ktoré sú pravdivé, najmä vtedy, ak pravdivé tvrdenia sú uvedené takou formou, či v takých súvislostiach alebo za takých okolností, že objektívne vyvolávajú dojem pravdu skresľujúci, čím pôsobia difamačne. Difamačné pôsobenie tvrdenia je nutné posudzovať podľa celkového dojmu s prihliadnutím na všetky súvislosti a okolnosti, za ktorých k tvrdeniu došlo. Naopak, každé zverejnenie nepravdivého údaju nemusí znamenať neoprávnený zásah do osobnostných práv. Taký zásah je daný len vtedy, ak existuje medzi zásahom a porušením osobnostnej sféry príčinná súvislosť a ak tento zásah v konkrétnom prípade presiahol určitú prípustnú intenzitu takou mierou, ktorú nemožno tolerovať.

52. Pokiaľ ide o ochranu dobrej povesti právnickej osoby, predpokladmi úspešného uplatnenia práva na ochranu dobrej povesti právnickej osoby je skutočnosť, že a) došlo k neoprávnenému zásahu, b) tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených právach právnickej osoby, c) medzi konaním neoprávneného zasahujúceho subjektu a vzniknutou nemajetkovou ujmom je vzťah príčinnej súvislosti. Tieto predpoklady musia byť splnené súčasne (kumulatívne); pokiaľ z nich nie je splnený čo i len jeden, je vylúčené uplatnenie sankcií podľa § 19b ods. 3 Občianskeho zákonníka.

53. Právo na ochranu dobrej povesti patrí každej právnickej osobe, bez ohľadu na spôsob zriadenia a bez ohľadu na to, či ide o podnikajúcu alebo nepodnikajúcu právnickú osobu. V súlade so všeobecne uznávanou zásadou prezumpcie poctivosti konania subjektov práva sa predpokladá, že právnická osoba má dobrú povesť do tej doby, kým nie je úspešne vykonaný dôkaz opaku. To znamená, že podľa tohto východiska sa hodnotí aj neoprávnenosť zásahu do dobrej povesti právnickej osoby.

54. K neoprávnenému zásahu do dobrej povesti právnickej osoby môže dôjsť aj uverejnením pravdu skresľujúcich údajov. Takýto údaj predstavuje konkrétnu informáciu vzťahujúcu sa k určitej konkrétnej právnickej osobe. Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie zasahujúce do práva právnickej osoby chránené v zmysle § 19b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka. Za neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby možno považovať aj kritiku, ak táto presiahla rámec oprávnenej kritiky a je objektívne spôsobilá privodiť ujmu na dobrej povesti právnickej osoby. Postačuje, že nepravdivé tvrdenie alebo neoprávnená kritika má difamačný charakter negatívne pôsobiaci na dobrú povesť právnickej osoby. Ak zásah spočíva v skutkových tvrdeniach, pôvodca neoprávneného zásahu sa zbaví (na ňom je povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť, bremeno tvrdenia či dôkazné bremeno) občianskoprávnej sankcie, len ak preukáže, že tieto tvrdenia sú pravdivé (tzv. dôkaz pravdy).

55. Zároveň hodno uviesť, že obmedzenie akéhokoľvek základného práva alebo slobody, a teda aj slobody prejavu možno považovať za ústavne akceptovateľné len vtedy, ak ide o obmedzenie, ktoré bolo ustanovené zákonom, resp. na základe zákona, zodpovedá niektorému legitímnemu cieľu a je nevyhnutné v demokratickej spoločnosti na dosiahnutie sledovaného cieľa, t. j. ospravedlňuje ho existencia naliehavej spoločenskej potreby a primerane (spravodlivo) vyvážený vzťah medzi použitými prostriedkami a sledovaným cieľom, t. j. musí ísť o obmedzenie, ktoré je v súlade so zásadou proporcionality (m. m. I. ÚS 4/02, I. ÚS 36/02, I. ÚS 193/03). To znamená, že ani existencia zásahu do osobnostných práv nemusí nevyhnutne viesť k záveru o neoprávnenosti takéhoto zásahu, ak bol dôsledkom uplatňovania iného základného práva, pričom vzhľadom na okolnosti posudzovanej veci nepresiahol hranice primeranosti (proporcionality).

56. Odvolací súd pripomína, že dovolávať sa ochrany osobnosti fyzickej osoby a dobrej povesti právnickej osoby možno iba spôsobom predpísaným právnymi predpismi. V prípade občianskoprávnej ochrany treba dodržať postupy vyplývajúce z Civilného sporového poriadku. To sa vzťahuje v plnej miere aj na toho, kto sa domáha ochrany ako žalobca. Žalobca ako dominus litis určuje predmet súdneho konania. To znamená, že zo žalobných tvrdení a z požadovaného znenia

rozhodnutia (petitu) musí byť celkom nepochybné a jednoznačné, čoho sa žalobca domáha. V prípade ochrany osobnosti ako aj ochrany dobrej povesti právnickej osoby v súvislosti s výrokmí uverejnenými v printových médiách je povinnosťou žalobcu v žalobe uviesť, ktoré konkrétne difamujúce výroky považuje za zásah do osobnostných práv. Bez jednoznačného vymedzenia týchto výrokov nie je žaloba spôsobilým predmetom súdneho konania. Pokiaľ všeobecný súd i napriek tomu o žalobe meritórne koná a rozhodne, poskytne tým súdnu ochranu niekomu, kto o ňu predpísaným spôsobom nepožiadala. Naopak, zároveň porušuje základné právo na súdnu ochranu ďalšieho účastníka konania (žalovaného), keďže tento pre nejasnosť predmetu konania nemá možnosť účinne sa žalobe brániť (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 189/2010 z 13.1.2011 zverejnený v Zbierke rozhodnutí Ústavného súdu SR pod č. 15/2011).

57. Nemožno zabúdať ani na to, že žalobné návrhy vo veciach ochrany osobnosti nemôžu byť formulované všeobecne a nepresne a je potrebné zotrvať na požiadavke konkretizácie difamujúcich výrokov aj v žalobnom petite. Žalobný petit je najdôležitejšou obsahovou náležitosťou návrhu; žalobca v ňom uvádza, ako by podľa jeho želania mal súd rozhodnúť, resp. ako by mal znieť výrok jeho rozsudku. Ním zároveň v spojení so skutkovým vymedzením žaloby stanovuje rozsah požadovanej súdnej ochrany a určuje súdu medze toho, o čom a ako má rozhodnúť. Otázka správnej formulácie žalobného petitu nie je len formálna. Z hľadiska obsahového, vymedzenie práv a im zodpovedajúcich povinností v žalobnom petite, musí byť presné, určité a zrozumiteľné, aby rozhodnutie súdu bolo vykonateľné a mohli tak nastať účinky žalobcom zamýšľané; v prípade ospravedlnenia správna formulácia žalobného petitu súvisí tiež s požiadavkou primeranosti ochrany, ktorá má byť žalobcovi poskytnutá. Ospravedlnenie by totiž malo byť zverejnené iba takým spôsobom a formou, akým došlo k zásahom do ochrany osobnosti (pozornosť je preto potrebné venovať aj štylizácii, miestu zverejnenia, veľkosti písma, veľkosti článku a pod.). Iný spôsob, resp. forma zverejnenia ospravedlnenia by boli zjavne neprimerané. Ak sa teda fyzická osoba domáha morálneho zadosťučinenia za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti a týmto zadosťučinením je ospravedlnenie, je nevyhnutné, aby žalobný návrh (petit) ospravedlnenie formuloval; takéto ospravedlnenie musí byť dostatočne konkrétne, jasné, určité a má zodpovedať skutočnostiam zisteným z okolností jednotlivého prípadu. Pokiaľ súd zistí, že navrhovaná forma a spôsob morálneho zadosťučinenia nie sú primerané spôsobenému zásahu, žalobu zamietne.

58. V súdnej veci vo vzťahu k nároku uplatnenému žalobcami podaním označeným ako (zmena žaloby) zo dňa 26.7.2018, žaloba neobsahuje riadne opísanie rozhodujúcich skutočností; skutkové zdôvodnenie žaloby spočíva v jedinej vete žalobcov: „T v r d e n i a žalovaných vo vyššie citovanom článku sú samozrejme nepravdivé a snažiac sa úmyselne poškodiť žalobcov, ktorí nie sú žiadnym spôsobom politicky angažovaní.“ Z obsahu podanej žaloby tak nevyplýva, ktoré konkrétne tvrdenia uvedené v článku s názvom „A. G. Z. D. I. A.“ považujú žalobcovia za nepravdivé a mali za následok zásah do ich práv. Z obsahu podanej žaloby dokonca nie je zrejmé ani to, na akom právnom základe sa žalobcovia tejto ochrany domáhajú, keďže v žalobe citujú ustanovenia zákona č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlačový zákon), konkrétne § 8 ods. 1, ods. 6, ktoré sa ale vzťahujú na právo dotknutej osoby na uverejnenie odpovede. Predmet žaloby nie je riadne vymedzený ani žalobným petitom, z ktorého by bolo možné vyvodiť čoho sa žalobcovia domáhajú; žalobný petit je všeobecný, bez bližšej konkretizácie zásahov do osobnostných práv žalobcu 2/ a dobrej povesti žalobcu 1/ a konaní, od ktorých má žalovaný upustiť. Znenie navrhovaného ospravedlnenia je nevykonateľné; nie je zrejmé, kedy, akou formou a spôsobom (veľkosť písma, strana a pod.) má byť ospravedlnenie zverejnené, odhliadnuc od toho, že samotné periodikum, v ktorom mal byť zverejnený sporný článok, ani je ako dôkaz založený ani v spise. Nedostatok riadneho vymedzenia predmetu konania mal za následok, že žaloba nebola spôsobilým predmetom súdneho konania, čoho dôsledkom je, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ani nemožno vyčítať, ktoré konkrétne tvrdenia žalovaných uvedené v spornom článku boli predmetom posúdenia súdom prvej inštancie.

59. Súd prvej inštancie preto mal za účelom ustálenia predmetu konania v zmysle § 129 C. s. p. žalobcov poučiť o vadách podanej žaloby a vyzvať ich, aby v ním určenej lehote vady žaloby odstránili. Z obsahu spisu však vyplýva, že súd prvej inštancie takto nepostupoval, čím zaťažil konanie vadou, ktorá mu bránila žalobu prejednať a meritórne o nej rozhodnúť. Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti musel zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť vecne správne.

60. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti zamietajúcej žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali ochrany osobnosti žalobcu 2/ a ochrany dobrej povesti žalobcu 1/, zverejnením nepravdivých tvrdení v periodiku „P. P. V. Ž. S. O. Z., vydavateľom ktorého je žalovaný, V. ročník, 1. vydanie, jún 2018, v článku s názvom: „A. G. Z. D.W. I. A.“ a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C. s. p. vrátil vec na ďalšie konanie.

61. Úlohou súdu prvej inštancie (za účelom ustálenia predmetu sporu) bude v intenciách vyššie uvedeného poučiť žalobcov o nedostatkoch podanej žaloby a vyzvať ich, aby v ním určenej lehote vady odstránili (§ 129 C. s. p.), tak aby žaloba obsahovala pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, a aby bolo zrejmé, čo je predmetom konania a dokazovania; žalobný petít musí byť určitý a vykonateľný. Ak bude zrejmé, čo je predmetom konania, súd prvej inštancie spor opätovne prejedná a posúdi, či je v danom prípade z ústavného hľadiska akceptovateľné obmedzenie slobody prejavu žalovaného a základného práva na informácie pri rešpektovaní požiadaviek vyplývajúcich zo základného práva na súdnu ochranu garantovanú čl. 46 ods. 1 Ústavy SR tým, že vykonaná trest proporcionality a posúdi, či bolo dostatočne preukázané, že zverejnené informácie boli spôsobilé vyvolať vznik nemajetkovej ujmy. Test proporcionality ako jeden z interpretačných a aplikačných nástrojov verejného práva zahŕňa tri kritériá. Prvým je kritérium vhodnosti, prostredníctvom ktorého skúma, či právny prostriedok použitý jednou sporovou stranou na ochranu toho-ktorého základného práva alebo slobody smeruje k cieľu, ktorý je dostatočne dôležitý na poskytnutie súdnej ochrany a či medzi nimi existuje racionálna väzba. Druhým je kritérium nevyhnutnosti, ktoré má zodpovedať otázku potrebnosti použitia tohto právneho prostriedku v tom zmysle, či by stanovený (rovnaký) cieľ nemohol byť dosiahnutý inými (šetrnejšími) prostriedkami nedotýkajúcimi sa toho-ktorého základného práva alebo slobody druhej sporovej strany. Tretím je kritérium primeranosti, resp. proporcionality v užšom slova zmysle, ktoré spočíva v porovnávaní empirických, systémových, kontextových a hodnotových argumentov, pričom v konaní o ochranu osobnosti sa štandardne vykonáva preskúmaním samotných (t. j. použitých) výrokov perspektívou odpovedí na otázky KTO, O KOM, ČO, KDE, KEDY a AKO hovoril, resp. uverejnil, s tým, že jednotlivé odpovede sa ohodnotia trojstupňovou stupnicou a ich súčtom sa zistí miera uspokojenosti práva na ochranu osobnosti jednej sporovej strany, ako aj intenzita (nízka, stredná alebo podstatná) zásahu do práva na slobodu prejavu druhej sporovej strany. Po vykonaní testu proporcionality tak bude jednému z dvoch oproti sebe stojacich základných práv a slobôd priznaná väčšia dôležitosť, v dôsledku čoho však to druhé s menšou dôležitosťou nestráca svoju platnosť (III. ÚS 104/2017-41). Súd prvej inštancie bude dôsledne pristupovať aj k posúdeniu primeranosti požadovanej ochrany, ktorá má zodpovedať spôsobu a forme, akými došlo k zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobcu 2/ a dobrej povesti žalobcu 1/. Po opätovnom rozhodnutí sporu svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 ods. 2 C. s. p.

62. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

63. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).